

КНИГА IV.

СЪДЪРЖАНІЕ. Калипса пресича Телемаха да го остави да си почине. Менторъ го мъмре тайно дѣто е предприелъ да разказва приключеніята си и го съвѣтова да ги доразкаже като ги е започенжлъ. Телемахъ споредъ мнѣнето на Ментора слѣдува разказа си. Во времето на прелинуванъето отъ Тиръ въ островъ Кипръ, той вижда на стѣнъ Венера и Кушидона които го призоваватъ на наслажденіята; еви му са тоже и Минерва, която го браняше съ своята егида, и Менторъ който го подканяше да бѣга отъ острова Кипръ. При разбужданъето му, Кипрянитѣ, опоени отъ вино, были слѣтаны отъ една страшна буря, която безъ малко бы потопила кораба, ако Телемахъ самъ не бѣ зель кормилото въ рѣка, и не са распорездаше той самъ съ маневрытъ. Найподирь пристигватъ на острова. Изображеніе на изтѣженнытъ нравы на жителитѣ му, на поклоненіето на Венера, и на гибелното впечатлѣніе което туй зрѣлище произведе на сърцето на Телемаха. Мъдритѣ съвѣты на Ментора, когото нечаянно имѣри тамъ, отгърватъ го отъ една толкази опасность. Сирянинътъ Хазаиль, на когото Менторъ бѣ продаденъ, като былъ принуденъ отъ вѣтроветѣ да са отбие на островъ Кипръ, на отиванъе въ Критъ да изучи законитѣ на Миноса, предава на Телемаха негова мъдръ пѣсгунъ, и трѣгва съ тѣхъ за островъ Критъ. Въ туй плаванъе тѣ а наслаждаватъ отъ прекрасното зрѣлище на Амфитритъ возима въ колесницата си отъ морскы конье.

Калипса която до тѣзи минута бѣше неподвижна и омаяна отъ удовлетвіето да слуша приключеніята на Телемаха, пресѣче го за да го остави нѣколко да си отпочине.

„Време е, рече му тя, за да идете да вкусите сладостъта на снѣга подирь толкози трудове. Немате ш да са боите тука: сичко е за васъ благопріятно. Предйте са на радостъта; вкусете тишина и сичкытъ другѣ дарове на боговетѣ, отъ които сте обсыпаны. Утрѣ, когато зората съ розовытъ си прѣсты полуотвори зланытъ врата на истока, и когато коньетѣ на слѣнцието, при излѣзванъето си отъ горчивата вода распрѣнжтъ пламъцитѣ на деня, за да прогонѣжтъ напредѣ си сикы-